

[Iver Poulsen.]

300 mill. kr. (*Indenrigsministeren* [Hans Hækkerup]: 3 mill. kr.). Nej, undskyld, 3 mill. kr. Men man er jo vant til herinde efterhånden at tale om så store tal, at et nul fra eller til ikke betyder noget; men det er altså 3 mill. kr., og jeg takker den højt-ærede minister, fordi jeg blev rettet i tide.

Det kan jo godt synes mange penge, men hvis der, som vi forudsætter, er en virkelig sandsynlighed for, at man kan komme betydeligt nærmere lovforslagets mål: at få abortantallet bragt ned og få forbedret helbredstilstanden hos fødende kvinder og mødre, afskrækker beløbet ikke de uafhængige. Der er jo også — det var vist den ærede ordfører for venstre, der gjorde opmærksom på det — tale om et ret betydeligt beløb, som vort sygehusvæsen belastes med, nemlig ca. 15 mill. kr. om året, som følge af de illegale eller hovedsagelig illegale aborter. Hvis vi når lovforslagets mål, så vil dette beløb blive formindsket. I forbindelse med det sociale problem og det rent menneskelige problem, der er tale om, mener vi i hvert fald, at de 3 mill. kr. ikke må virke afskrækkende.

I øvrigt synes jeg, som det også er nævnt af flere ordførere, at forslaget egner sig til en meget grundig udvalgsbehandling; jeg kan kun beklage, at mit parti ikke får anledning til at være med i disse interessante drøftelser, men jeg kan sige, at vi er positivt indstillet over for lovforslaget, og at vi med stor interesse afventer resultatet af udvalgsbehandlingen.

Diderichsen: Liberalt centrum vil gerne anbefale lovforslaget som et betydeligt socialhygiejnisk fremskridt på et vigtigt og hidtil noget forsømt område.

Indførelsen af de to undersøgelser hos lægen efter svangerskabets afslutning er en god nydannelse. Der er dog et lille problem, som jeg vil opholde mig et øjeblik ved. Det omtales i bemærkningerne, at det fra ikke nærmere angiven side har været anført, „at der i henhold til svangerskabshygiejnelovgivningen burde etableres en lægeundersøgelse umiddelbart før fødslen i tilfælde, hvor denne ikke skal foregå på sygehus“ eller godkendte fødeklিনikker o.s.v. Man er blevet stående ved, at det er tilstrækkeligt, at jordmoderen på dette tidspunkt har kontrol med den gravide kvinde,

idet hun vil være opmærksom på, om der er sygelige tilstande til stede, og i givet fald henvise til lægen. Jeg ved ikke, om det ville være en endnu større betryggelse, hvis man fulgte forslaget og indførte en sådan lægeundersøgelse umiddelbart inden fødslen.

Det principielt nye ligger i § 1, stk. 2, om lægens pligt til ved den første undersøgelse efter svangerskabets afslutning at give oplysning om de sundhedsmæssige problemer i forbindelse med eventuelt nyt svangerskab og hans pligt til enten at tilbyde vejledning i svangerskabsforebyggelse eller henvise til mødrehjælpinstitutionen eller anden lægelig vejledning. Her kunne jeg, ligesom det ærede medlem fru Nathalie Lind, ønske, at det i den forbindelse var lidt skarpere og tydeligere udtrykt i lovteksten, at valget også var frit for den pågældende kvindes vedkommende, så ikke blot lægen, hvis han ønskede det, kunne vælge den sekundære mulighed, men at det også betonedes udtrykkeligt, at det naturligvis var et frivilligt valg fra vedkommende kvindes side, om hun ville søge vejledning hos denne læge eller f. eks. foretrak en kvindelig læge.

Med hensyn til bestemmelsen om fribefordring i § 2 har jeg også en ganske lille bemærkning netop i tilslutning til dette. Hvis vedkommende kvinde først vælger at gå til én læge og dernæst vælger at søge denne særlige vejledning hos en anden læge, så bliver der jo tale om 3 konsultationer, og så må det være konsekvent, at der også var 3 muligheder for fribefordring.

Det væsentlige er de principielle betragtninger i anledning af dette tilbud om anti-konceptionel vejledning, og her må man først sige som også flere af de foregående ærede ordførere, at lovforslaget naturligvis ikke opfylder det store og omfattende behov, der er for en sådan vejledning, men man må føje til, at det heller ikke er meningen med dette lovforslag, og man kan betragte det som et skridt i den rigtige retning. Man kan jo ikke forlange, at lovforslaget skal oprulle hele det problem, som der er tale om. Det er et begrænset område, og inden for dette begrænsede område er de regler, der gives, i det store og hele tilfredsstillende.

Der er dog ét spørgsmål, som jeg gerne ville fremhæve, nemlig om formen for denne